

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Tomášem Foltasem v právní věci žalobce: **K. D.**, zastoupen Mgr. Jitkou Kajnarovou, advokátkou se sídlem Palackého 151/10, Prostějov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2020, č. j. 31 Af 23/2018 - 124,

t a k t o :

Řízení se přerušuje.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Shora označeným rozsudkem Krajský soud v Hradci Králové (dále též „krajský soud“) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2018, č. j. 9272/18/5300-21443-702551, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj, kterými byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty (DPH) za zdaňovací období 3. a 4. čtvrtletí roku 2014 a leden a únor roku 2015. Důvodem doměření DPH byl závěr orgánů finanční správy, že žalobce neprokázal, že zdanitelná plnění přijal od deklarovaných dodavatelů (P. M. a J. D.).

[2] Krajský soud se ztotožnil s žalovaným, že žalobce neprokázal přijetí zdanitelných plnění od dodavatelů deklarovaných v daňových dokladech, P. M. a J. D. Orgány finanční správy proto dle soudu postupovaly správně, pokud žalobci odmítly uznat jím nárokové odpočty daně.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které mj. uvádí, že pouhé zpochybnění deklarovaného dodavatele nemůže samo o sobě vést k odepření nároku na odpočet daně. Na podporu tohoto závěru stěžovatel odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Soudního dvora Evropské unie. Požaduje zrušení rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. může předseda senátu řízení usnesením přerušit, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.

[5] Nyní rozhodujícímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že při předběžném projednávání věci sp. zn. 1 Afs 334/2017 první senát Nejvyššího správního soudu zjistil, že v jeho judikatuře existuje rozpor ohledně otázky, zda je podmínkou pro uplatnění nároku na odpočet DPH prokázání, že plnění bylo poskytnuto dodavatelem deklarovaným na daňovém dokladu. Usnesením ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 Afs 334/2017 - 40, proto první senát Nejvyššího

správního soudu postoupil věc rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu k posouzení otázky, zda „je dostatečným důvodem pro nepřiznání nároku na odpočet DPH neprokázání, že zdanitelné plnění bylo poskytnuto konkrétním dodavatelem, aniž by bylo zároveň prokázáno, že předmětné plnění bylo součástí podvodu na dani, o kterém osoba uplatňující nárok na odpočet daně věděla, nebo vědět měla a mohla?“

[6] Rozšířený senát o předložené otázce dosud nerozhodl. Usnesením ze dne 11. 3. 2020, č. j. 1 Afs 334/2017 - 54, totiž řízení přerušil a předložil Soudnímu dvoru Evropské unie následující předběžné otázky:

„1. Je v souladu se směrnicí 2006/112/ES, pokud je uplatnění práva na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu podmíněno splněním povinnosti osoby povinné k dani prokázat, že jí přijaté zdanitelné plnění bylo poskytnuto jinou konkrétní osobou povinnou k dani?“

2. Pokud je odpověď na první otázku kladná a osoba povinná k dani uvedenou důkazní povinnost nesplní, lze odeprít právo na odpočet daně na vstupu, aniž by bylo prokázáno, že tato osoba povinná k dani věděla anebo mohla vědět, že pořízením zboží nebo služeb se účastní daňového podvodu?“

[7] S ohledem na skutečnost, že zodpovězení výše citovaných otázek může mít vliv též v nyní souzené věci, rozhodl soud o přerušení řízení do doby rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, resp. rozšířeného senátu ve shora uvedené věci (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 Afs 499/2020 - 31, ze dne 22. 10. 2018, č. j. 8 Afs 13/2018 - 83, vydané v právně obdobné věci, dále pak srov. i usnesení zdejšího soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 1 Azs 71/2018 - 20, ze dne 13. 4. 2018, č. j. 2 Azs 96/2018 - 20, ze dne 26. 6. 2018, č. j. 6 Azs 157/2018 - 20, ze dne 9. 1. 2018, č. j. 3 Afs 68/2017 - 27).

[8] Po dobu přerušení řízení se nekonají jednání a přerušuje se běh procesních zákonných i soudcovských lhůt; tyto lhůty začnou běžet znovu, pokračuje-li se v řízení po skončení přerušení (§ 48 odst. 5 a 6 s. ř. s.). Po dobu, kdy je řízení přerušeno, nemohou ani účastníci provádět úkony za účelem pokračování řízení o věci samé. Mohou však činit úkony, v jejichž důsledku bude řízení ukončeno, např. vzít návrh zpět (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2005, č. j. 5 Afs 33/2005 - 70, ze dne 8. 4. 2015, č. j. 9 As 211/2014 - 97).

[9] Předseda senátu i bez návrhu usnesením vysloví, že se v řízení pokračuje, jakmile překážka pro jeho přerušení odpadne, popř. nastane jiná skutečnost rozhodná pro pokračování v řízení ve věci samé (§ 48 odst. 6 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu